

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/434/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200393
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415200393.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, proti odporkyni: Q. A., nar. XX.X.XXXX, bytom J. č. X, o zaplatenie 2.655,26 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/23/2015-43 zo dňa 30.4.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.
Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa dňa 6.2.2015 navrhovateľ domáhal u súdu od odporkyne zaplatenia sumy 2.655,26 eur, spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 21.11.2014 do zaplatenia. Navrhovateľ žalovaný návrh vyvodil z tzv. „Dohody o uznaní dlhu“, ktorú dňa 24.2.2011 uzatvoril s odporkyňou. Argumentoval, že predmetom tejto Dohody bolo uznanie neuhradeného dlhu zo zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere číslo 8200026780 a súčasne dojednanie strán o uhradení uznaného dlhu, ktorý ku dňu uzavretia Dohody bol vo výške 2.655,26 eur. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dňa 3.3.2010 uzatvorená spotrebiteľská zmluva o revolvingovom úvere 8200026780, podľa ktorej jej bol schválený úver vo výške 1.470 eur s tým, že tento mala uhradzovať v splátkach po 83,45 eur mesačne v počte 36 splátok do 19. dňa v mesiaci, so zmluvnou odmenou 1.534,20 eur, RPMN za úver 67,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 %, priemernou RPMN za úver 48,66 %. Poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 841,18 eur, spolu so zmluvnou odmenou za poskytnutie revolvingu vo výške 1.161,62 eur, s predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 56,09 % a ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 68,44 %. Okresný súd vychádzajúc z ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v aplikácii s ustanovením § 52 nasl. Občianskeho zákonníka posudzoval otázku platnosti uzavretej dohody o uznaní dlhu č. 8200026780, z ktorej si navrhovateľ vyvodil žalovaný nárok. V označenej dohode navrhovateľ vystupuje ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník, pod č. zmluvy 8200026780 je uvedená výška úveru 3.004,20 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %. Neuhradená istina pôžičky/úveru bola vo výške 2.655,26 eur, neuhradené zmluvné pokuty 104,26 eur, spolu záväzok vo výške 2.759,52 eur. V časti splátkový kalendár je uvedený počet mesačných splátok 44 vo výške mesačnej splátky 62,72 eur, splatných k 20. dňu v mesiaci. Dohoda o uznaní dlhu bola podpísaná dňa 24.2.2011 s tým, že ako jej súčasť tvoria zmluvné ustanovenia uvádzané na zadnej strane listiny.

Okresný súd vychádzal z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka upravujúce inštitút uznania dlhu, ide pritom o jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, zakladajúcu vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre

právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejmy dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. V posudzovaní veci Dohoda o uznaní dlhu uvedeným požiadavkám zákona nezodpovedá. Je neplatným právnym úkonom (súd poukazuje na ustanovenie § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka), keďže nemá charakter jednostranného prejavu vôle odporkyne adresovaný navrhovateľovi za účelom potvrdenia dlhu čo do dôvodu a výšky. Dohoda je vypracovaná veriteľom - navrhovateľom na predtlačenom formulári, do ktorého boli spísané všetky údaje vopred a pri podpise dohody boli dopísané ručne len údaje o počte splátok, ich výške a dňa splatnosti ako aj bydliska odporkyne. Z vopred napísaných údajov navrhovateľom nie je možné zistiť dôvod dlhu, určitosť a zrozumiteľnosť tam uvedených údajov, nakoľko tieto nie sú v súlade s uzatvorenou zmluvou o revolvingovom úvere, v zmluve poskytnutá čiastka úveru sa uvádza suma 1.470 eur, pričom v dohode o uznaní sa ako výška pôžičky/úveru uvádza suma 3.004,20 eur. Z takto formulovaného záväzku nie je možné zistiť čo predstavuje suma 3004,20 eur, z čoho pozostáva, chýba detailný rozpis uznaného záväzku a tiež výslovný prejav vôle odporkyne ako dlžníčky, že tento záväzok v celom rozsahu čo do dôvodu a výšky uznáva. Dohoda o uznaní dlhu, podľa názoru okresného súdu nemôže byť podkladom pre ochranu záujmov navrhovateľa v súdnom konaní, pretože Dohoda odporuje § 558 Občianskeho zákonníka a spôsob jej uzatvorenia je v rozpore s § 37 a § 39 ods.1 Občianskeho zákonníka. K platnosti právneho úkonu uznania dlhu, okrem písomnej formy a všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je totiž potrebné, aby dlžník vyjadril prísľub zaplatiť dlh, uviedol dôvod jeho vzniku a výšku v akom dlh uznáva. Tieto náležitosti v Dohode absentujú.

Rozhodovanie o trovách konania okresný vyvodil z § 142 ods. 1 O.s.p., konštatoval, že odporkyňa - úspešnej procesnej strane by prislúchalo právo na náhradu účelne vynaložených nákladov v konaní, avšak právo na ich náhradu odporkyňa súd nepriznal, nakoľko táto procesne úspešná účastníčka si žiadne trovy neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhal sa zmeny rozsudku, v rámci nej žiadal vyhovieť návrhu v celom rozsahu a uplatnil si náhradu trov konania vo výške vyšpecifikovanej. Namietal predčasný záver okresného súdu založený na neúplných a nesprávnych skutkových a právnych záveroch. Podľa odvolateľa Dohoda obsahuje konkrétne skutočnosti, z ktorých vyplýva a/ dôvod uznaného dlhu, b/ prísľub zaplatiť uznaný dlh, c/ výška pohľadávky. Dôvod uznaného dlhu sa uvádza priamo v úvode zmluvných ustanovení. Odvolateľ poukazuje na úvodné ustanovenia pod bodom A, B, C, D, tie aj v odvolaní cituje. Tvrdil, že dohoda o uznaní dlhu obsahuje špecifikáciu právneho dôvodu, ako aj rozpisanie uznaného dlhu na časť istiny a ostatné nároky. Predmetom konania je pritom uznaný nárok na zaplatenie istiny, žiadna iná súčasť uznaného dlhu predmetom konania nie je. Samotné vymedzenie dlhu je vyjadrené v dohode o uznaní dlhu v článku 2 ods. 2.1 a 2.2, nasledovne: v bode 2.1 predmetom úpravy podľa tejto Dohody je pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi vo výške pozostávajúcej zo záväzku dlžníka spočívajúceho v povinnosti uhradiť veriteľovi v plnej výške čiastku vo výške dlhu špecifikovanom v článku (C) spolu s príslušenstvom špecifikovaným v článku (D) (spoločne ďalej len „záväzok“), 2.2 dlžník vyhlasuje, že týmto neodvolateľne uznáva svoj záväzok voči veriteľovi čo do dôvodu a výšky, v celkovej výške podľa článku 2.1 tejto Dohody. Podľa odvolateľa vzhľadom na uvedené skutočnosti Dohoda o uznaní dlhu obsahuje uznávací prejav vôle, ktorý je podpísaný 2x (na lícnej a aj na rubovej strane Dohody). Uznanie dlhu obsahuje uvedenie dlhu, jeho dôvodu, špecifikáciu dlhu a záväzok ho uhradiť. On v návrhu na začatie konania sformuloval, že sa domáha zaplatenia uznaného dlhu, ktorý vznikol na základe konkrétnej zmluvy. Z podpisovej doložky aj na prednej (lícnej) strane vyplýva výslovný odkaz a prepojenie so zmluvnými ustanoveniami, tie sú tiež podpísané. Dohoda garantuje aj ochranu tzv. priemerného spotrebiteľa ako osoby (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29) ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná a na základe uvedených okolností si je aj vedomá, že zmluvné ustanovenia (ktoré podpísala) tvoria súčasť jeho konania. Odvolateľ namietal aj postup súdu vo fáze dôkazného konania spočívajúci podľa neho nevykonaním dokazovania listinným dôkazom - zmluvnými ustanoveniami tvoriacimi súčasť predloženej dohody o uznaní dlhu.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu i z dôvodov daných v § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s §

211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu potvrdil pre vecnú správnosť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V rámci odvolacieho prieskumu krajský súd zistil, že okresný súd v prejednávanej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav riadne a právnu vec účastníkov uzavrel v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa. Krajský súd sa stotožnil aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie vecnej správnosti jeho záverov zaujíma stanovisko k podstatným odvolacím argumentáciám navrhovateľa.

Ani odvolateľ nespochybnil spotrebiteľský charakter právneho vzťahu založený zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200026780 dňa 3.3.2010 (ide o zmluvu spotrebiteľskú). Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu je dominantný aj v nadväzujúcich právnych úkonoch účastníkov, preto aj hodnotenie platnosti/neplatnosti obsahových náležitostí Dohody o uznaní dlhu (z označenej zmluvy o revolvingovom úvere) musí rešpektovať princíp ochrany spotrebiteľa. Odvolací súd nespochybňuje, že uznanie dlhu ako inštitút zabezpečenia záväzku je inštitútom legálnym a zákonom aprobovaným, ide o jednostranný úkon, ktorý tento charakter nestráca ani keď je súčasťou iného dvojstranného úkonu. V súdnej veci však treba prihliadnúť na spôsob akým tento úkon dlžníka - spotrebiteľa vznikol. Bol to práve navrhovateľ (ako subjekt práva znalý), ktorý uzavretie Dohody inicioval a dal odporkyni podpísať ním vopred pripravený formulár, kde okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach, ktorý dlžníkom zvyčajne prezentuje, vložil aj pre odporkyňu (dlžníčku) zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania záväzku. Z obsahu Dohody je zjavné, že cieľom navrhovateľa bolo zabezpečiť si výhodnú právnu pozíciu pri vymáhaní dlhu a nie ústretový prístup k spotrebiteľovi. Dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom má charakter formulárovej dohody, ktorou si spotrebiteľ nezlepšil, ale zhoršil svoje postavenie. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na neoddeliteľnú súčasť Dohody o uznaní dlhu, ktorými sú zmluvné ustanovenia uvedené na rubovej strane listiny, nemožno zmluvným ustanoveniam na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, priznať právnu relevanciu. Jednak uvedené zmluvné ustanovenia, vzhľadom na pozíciu spotrebiteľa (účastníka zmluvného vzťahu ako dlžníka) nedisponujúceho právnymi znalosťami je ľahko prehliadateľné. Iba odkaz na zmluvné ustanovenia je nepostačujúce, o to viac, keď zmluvné ustanovenia na rubovej strane Dohody o uznaní dlhu sú uvedené úplne malým nečitateľným písmom. Takýto postup pri vyhotovení Dohody (vrátanie jej zmluvných dojednaní na ktoré odkazuje) preukazuje jediný zámer dodávateľa - formálne uviesť dojednania pre neho výhodné a nie zámer ten, aby sa spotrebiteľ skutočne oboznámil s podmienkami a významom týchto dojednaní, napokon to nie je reálne ani možné pre nečitateľnosť textu na rubovej strane listiny. Zmluvné ustanovenia s takým charakterom ako sú zakomponované a uvedené v dohode o uznaní dlhu sú v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu porušenia odbornej starostlivosti zo strany navrhovateľa vo vzťahu k spotrebiteľovi. Odborná starostlivosť predpokladá totiž osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, v danom právnom vzťahu účastníkov takýto prístup dodávateľa ku spotrebiteľovi zachovaný nebol. Vychádzajúc z rozoberaných úvah potom správne podľa názoru krajského súdu konštatoval okresný súd neplatnosť Dohody o uznaní dlhu a aj následnú nemožnosť priznať nárok uplatnený navrhovateľom z takéhoto neplatného právneho úkonu.

V súvisiacom výroku o náhrade trov konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodoval podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnou procesnou stranou bola v odvolacom konaní odporkyňa, mala by preto právo na náhradu trov od neúspešného účastníka - navrhovateľa. Odporkyňa si trovy odvolacieho konania neuplatnila a ani z obsahu spisu nebolo zistené, že by jej boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním nejaké trovy. Z týchto dôvodov krajský súd (účastníkom) žiadnemu z nich náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .